

Список використаних джерел:

1. Про Національний архівний фонд та архівні установи : Закон України [Електронний ресурс] : офіц. вид. станом на 21.05.2015 р. – Режим доступу// <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3814-12>
2. Архівознавство [Текст] : підруч. для студ. іст. ф-тів вищ. навч. закладів України /за заг. ред. Я. С. Калакури та І. Б. Матяш. – Київ: Видавн. Дім «КМ Академія», 2002. – С. 205-218.
3. Українська архівна енциклопедія [Текст] /Держ. комітет архівів України; УНДІАСД; ред.: С. С. Артамонова, А. М. Катренко. – Київ : Вид-во «Горобець», 2008. – С. 374-376.
4. Христова, Н. М. Науково-довідковий апарат архівів та рукописних підрозділів бібліотек в Україні у 1920-1990 рр. [Електронний ресурс] : автореф. дис. канд. іст. наук./Н. М. Христова; НАН НБУВ. – Київ, 1999. – 17 с. – Режим доступу: <http://library.nuft.edu.ua/ebook/file/07.00.08%20Xristova%20NN.pdf>

Євтушенко А.М.,

магістрант Київського університету культури;
Науковий консультант: Єрмолаєва Г.А.,
кандидат педагогічних наук, доцент,
м. Миколаїв

АНАЛІЗ ДОСВІДУ ЗАКОРДОННИХ КРАЇН У СФЕРІ ОРГАНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ

Упродовж останніх десятиліть багато країн світу здійснюють поетапне формування такої системи державного управління, яке б відповідало потребам суспільства. Пріоритетним напрямом у цій сфері є створення системи електронного урядування, яка забезпечила б вільний доступ громадян до отримання публічних послуг та створила б прозорий механізм громадського контролю за діяльністю органів публічної влади.

У країнах Європейського Союзу питання надання публічних послуг населенню є настільки важливим, що їх регулювання включено до законодавства Європейського Союзу, на основі якого розроблено концепції та програми, які визначають загальні засади діяльності державних органів щодо надання публічних послуг населенню, які закріплюються у відповідних стандартах [11].

З половини 80-х рр. ХХ ст. в Європі проводилися реформи, які полягали в запровадженні державних принципів бізнес-управління, спрямованих на обслуговування потреб громадян [10].

Авторське визначення поняття «публічні послуги» запропонувала, С.І. Чаусівська, «це діяльність органів публічної послуги, об'єднань громадян, фізичних осіб, інших суб'єктів різних рівнів, що здійснюються шляхом публічних і приватних коштів, з надання (передачі) фізичним і юридичним особам певних матеріальних чи нематеріальних благ, які є соціально значущими та приносять користь суспільству й державі.

Проаналізувавши наявні дефініції поняття, С.І. Чаусівська сформулила різноманітні підходи до класифікації даного поняття:

За суб'єктами надання послуг: органи виконавчої влади, місцевого самоврядування, державні, муніципальні підприємства, установи, організації, об'єднання громадян тощо;

За суб'єктами отримання послуг: фізичні чи юридичні особи;

За групами послуг: за формою оплати, складовою публічного управління, сферами надання послуг, повноваженнями щодо наданих певних видів послуг;

За видами послуг: електронні, паперові, індивідуальні, колективні, матеріальні, нематеріальні» [13].

Досвід закордонних країн у сфері організації системи надання публічних послуг постійно знаходиться в центрі уваги науковців і практиків, а саме Б.Авлиєкулова [1], І.Беца [2], А.Васильєва [3], О.Кларка [5], К.Літвінової [6, 7, 8], В.Тимошук [9], В.Тимченко [10], Д. Тихонова [11], С.Чаусівська [13].

У роботі розглянуто досвід, таких іноземних країн, як Сполучені Штати Америки та Велика Британія.

Питання надання публічних послуг у закордонних країнах регулюється Договором про функціонування Європейського Союзу (ст. 3 «Послуги» розд. 4) та Протоколом № 26 «Про послуги загального інтересу» [2].

Становлення відкритих послуг як соціального і правового інституту почалося в США з середини 19 століття. Процеси індустріалізації і урбанізації, становлення адміністративної держави, посилення нових соціальних груп призвело до формування публічного інституту.

У США під публічними послугами спочатку розуміли базові комунальні послуги населенню, які надавалися приватними компаніями та діяли на підставі публічних договорів з муніципальними органами. Згодом питаннями з надання відповідних послуг займалися органи комунального господарства (public utilities commissions) [1].

У 2015 році розроблено стратегію багатоканальності для надання публічних послуг (Multi-channel service delivery strategy). Спираючись на дослідження професора Фабіо Каррери New City Mechanics, співпрацюючи з Connected Bits розробили безкоштовний додаток The Street Bump (США), який працює у фоновому режимі під час подорожі автомобілем. Додаток збирає та аналізує дані про якість дорожніх шляхів і, як наслідок, автоматично генерує скарги щодо вибоїн на дорогах [7].

Додаток Cycle Atlanta – Cycleatlanta.org (м. Атланта, США) Відстежує велосипедні маршрути та їх якість (наявність вибоїн, тощо). Допомагає

громадянам відшукати оптимальний велосипедний маршрут, а урядовцям – приймати рішення щодо розвитку велосипедної інфраструктури та можливостей прокладання нових велосипедних доріжок [6].

11 січня 2015 року у США була запущена цифрова служба VA (DSVA). Мета служби полягала в тому, щоб полегшити ветеранам отримання переваг, яких вони заслуговують [12].

З 2016 року в США стрімко росте попит на послуги з догляду за пенсіонерами, а також людьми з особливими потребами та створено віртуальний офіс для комунікацій між пацієнтами та клініками в наданні медичних послуг (білінг і менеджмент для медичних установ та лікарів) [4].

У США з березня 2017 року створено корисний соціальний веб-додаток Town Hall, який допомагає підтримувати зв'язок з представниками органів місцевої, регіональної та державної влади. у Facebook [8].

01 березня 2018 року лікарня «Бупа Кромвель» наблизилася до досягнення своєї стратегії розширити систему електронного обігу, співпрацюючи з IMS MAXIMS і діагностичними системами, що забезпечує найкращий в своєму класі підхід до цифрового обладнання, електронний обмін дозволяє персоналу отримати доступ до результатів, в будь-який час [5].

У 19 столітті у Великобританії велика увага приділялася питанням з надання соціальної допомоги, організації системи публічної охорони здоров'я та санітарії, шкільної освіти. Британські муніципалітети займалися комунальним господарством, школами, дорожньо-транспортним господарством і соціальною допомогою незаможним [9].

У Великобританії кардинальні зрушення в системі публічного обслуговування відбулися в 40-х роках минулого століття. Беверідж у 1942 р. зауважив, що кожен громадянин незалежно від соціального статусу повинен мати доступ до певного кола громадських послуг, відповідних встановленим стандартам якості. Соціально-економічна програма Беверіджа містила три основні пріоритети:

1. Гарантований державою мінімальний життєвий рівень для кожного.
2. Національна система охорони здоров'я.
3. Політика повної зайнятості [1].

У Великій Британії в 2012 році був прийнятий Акт «Про публічні послуги», в якому закріплено обов'язок муніципальної влади враховувати наслідки для економічного, соціального та екологічного зростання.

Вигляд сучасного публічного управління, дало підставу говорити про новий етап в історії державного управління - еру електронного урядування (Digital Network Governance). Створення інтегрованих баз даних державних органів перетворюють сучасне державне управління в мережеву структуру, яка має певну дистанцію між споживачем і постачальником.

У квітні 2017 році у Великобританії створено новий мобільний додаток, який презентували компанії Newsbeat та Smartmatic, який залучає молодь до участі в електронному голосуванні (Селфі-ідентифікації). На виборчих

дільницях США стоять “кабінки” для голосування (Touchscreen polling booths), що ідентифікують особу за відбитками пальців [8].

У березні 2017 року розроблено новий електронний Сервіс для громадян (online checker tool) - тематичний агрегатор інформації про 18 постачальників електроенергії з наступними можливостями: оплата рахунків, оцінка якості наданих послуг (star rating), надсилання електронних зауважень постачальникам, щодо якості гарантій наданих послуг [8].

Отже, надзвичайно актуальним стає подальше вивчення чинних міжнародних практик у сфері надання публічних послуг як основи створення стратегічно важливих напрямів та конкретних засобів для реформування сфери надання послуг органами державної влади та місцевого самоврядування населенню України.

Список використаних джерел:

1. Авлиёкулов, Б. Концептуальные вопросы развития Института государственных услуг: опыт Узбекистана и зарубежный опыт [Електронний ресурс] / Бунёд Авлиёкулов. – 2015. – Режим доступа к ресурсу: www.egovernment.uz .- Название с экрана.

2. Беца, І. І. Концептуальні підходи, типи та види державних послуг в Європейському Союзі та в Україні: порівняльний аналіз [Електронний ресурс] / І. І. Беца. – Режим доступа до ресурсу: <http://academy.gov.ua/ej/ej12/txts/10slaupa.pdf>.- Назва з екрану.

3. Васильева, А. В. Зарубежный опыт правового регулирования публичных услуг / А. В. Васильева. // Журнал российского права. – 2007. – С. 11. [Електронний ресурс]. - Режим доступа к ресурсу: <https://cyberleninka.ru/article/v/zarubezhnyy-opyt-pravovogo-regulirovaniya-publichnyh-uslug/>.- Название с экрана.

4. Двадцять найпопулярніших франшиз США в 2016 році [Електронний ресурс] // Franchise Group. – 2016. – Режим доступа до ресурсу: <https://franchisegroup.com.ua/news/20-nauropulyarnishikh-franshiz-ssha-v-2016-rotsi/>.- Назва з екрану.

5. Кларк, О. Цифровое преобразование [Електронний ресурс] / Остин Кларк // Digital By Default News. – 2018. – Режим доступа к ресурсу: <http://www.digitalbydefaultnews.co.uk/2018/03/01/hospital-takes-next-step-in-becoming-paper-light/>.- Название с экрана.

6. Літвінова, К. Відкриті дані для створення соціально корисних веб-додатків [Електронний ресурс] / Карина Літвінова // Digitle Blog Digest. – 2017. – Режим доступа до ресурсу: <https://digitle.wordpress.com/2017/01/19/249/>.- Назва з екрану.

7. Літвінова, К. Публічні послуги: колекція кейсів (2015-2017) [Електронний ресурс] / Карина Літвінова // Digitle Blog Digest. - 2017 . - Режим доступа: <https://digitle.wordpress.com/2017/03/04/23784537/>.- Назва з екрану.

8. Літвінова, К. Світові інновації у сфері G2C [Електронний ресурс] / Карина Літвінова // Digitle Blog Digest. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://digitle.wordpress.com/2017/06/17/398041907>.-Назва з екрану.

9. Тимошук, В. П. Оцінка якості адміністративних послуг [Електронний ресурс] / В. П. Тимошук, А. В. Кірмач // факт. – 2005. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.twirpx.com/file/1413251/>.-Назва з екрану.

10. Тимченко, Л. Публічні послуги в Україні. Розвиток нормативно-правового забезпечення [Електронний ресурс]/ Л. Тимченко. – 2010.- Режим доступу: [http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2010/2010_03\(6\)/10tlmnpz.pdf](http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2010/2010_03(6)/10tlmnpz.pdf).- Назва з екрану.

11. Тихонова, Д. С. Зарубіжний досвід надання адміністративних послуг органами публічної влади та можливості його використання в Україні [Електронний ресурс] / Д. С. Тихонова // Право і Безпека. - 2014. - № 4. - С. 70-75. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2014_4_15. - Назва з екрану

12. Цифровая служба США в VA Turns [Електронний ресурс] // The U.S. Digital Service. – 2015. – Режим доступу к ресурсу: <https://medium.com/the-u-s-digital-service/the-u-s-digital-service-at-va-turns-3-d2f0494ec31d> . - Название с экрана.

13. Чаусівська, С.І. Поняття публічних послуг та їх класифікація [Електронний ресурс]/ С.І.Чаусовська . - Режим доступу: http://pa.stateandregions.zp.ua/archive/1_2017/20.pdf .-Назва з екрану.

Заболотня Ю.В.,

студентка III курсу факультету менеджменту і бізнесу ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;

Науковий керівник: Чеботаєва О.М., кандидат історичних наук, доцент кафедри культурології ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»,

м. Миколаїв

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ ДОЗВІЛЛЯ У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

У сучасному зарубіжному суспільстві дозвіллева діяльність має системний характер. Вона являє собою чітко сформовану сферу морально-етичних та естетичних цінностей, у центрі якої перебуває насамперед людина зі своїми здібностями, запитами та інтересами. Дозвіллева діяльність здійснюється безпосередньо через велику кількість культурно-мистецьких гуртків, клубів та об'єднань, через добровільні асоціації, що вибудовуються від